

Skarga wniesiona w dniu 12 sierpnia 2013 r. — Gruppo Norton przeciwko OHIM — Marín Nicolás (Gruppo Norton S.r.l.)

(Sprawa T-427/13)

(2013/C 313/56)

Język skargi: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Gruppo Norton Srl (Carini, Włochy) (przedstawiciel: adwokat M. García Lirola)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stronę postępowania przed Izbą Odwoławczą był również: Victoriano Marín Nicolás (Alcantarilla, Hiszpania)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— wydanie wyroku co do istoty, w którym zostanie potwierdzona rejestracja znaku dla wszystkich towarów objętych zgłoszeniem.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Strona skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Graficzny znak towarowy „Gruppo Norton S.r.l.” dla towarów z klas 7 i 9 — zgłoszenie nr 10 169 753

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Victoriano Marín Nicolás

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Hiszpański znak towarowy „NORTON HISPANO” dla towarów z klasy 9

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Częściowe uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Stwierdzenie niedopuszczalności odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 5 rozporządzenia nr 207/2009

Skarga wniesiona w dniu 19 sierpnia 2013 r. — IOC-UK przeciwko Radzie

(Sprawa T-428/13)

(2013/C 313/57)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Iranian Oil Company UK Ltd (IOC-UK) (Londyn, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: J. Grayston, solicitor,

adwokaci P. Gjørtler, G. Pandey, D. Rovetta, M. Gambardella, D. Sellers i N. Pilkington)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji Rady 2013/270/WPZiB z dnia 6 czerwca 2013 r. zmieniającej decyzję 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 156 z 8.6.2013, s. 10) oraz rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 522/2013 z dnia 6 czerwca 2013 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia (UE) nr 267/2012 w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 156 z 8.6.2013, s. 3) w zakresie, w jakim akty te obejmują stronę skarżącą; oraz

— obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Strona skarżąca podnosi siedem zarzutów dotyczących naruszenia istotnego wymogu proceduralnego oraz naruszenia traktatów i zasad prawa dotyczących ich stosowania: naruszenia prawa do bycia wysłuchanym, niewystarczającego uzasadnienia, naruszenia prawa do obrony, oczywistego błędu w ocenie, naruszenia podstawowej zasady proporcjonalności, naruszenia podstawowej zasady równego traktowania i niedyskryminacji oraz naruszenia podstawowego prawa własności.

Strona skarżąca uważa, że Rada nie wysłuchała strony skarżącej i że żadne przeciwne argumenty nie uzasadniłyby tego. Ponadto strona skarżąca twierdzi, że Rada przedstawiła niewystarczające uzasadnienie. Wnioski strony skarżącej o uściślenie uzasadnienia i udostępnienie dokumentów pozostały do tej pory bez odpowiedzi oprócz krótkiego pisma potwierdzającego odbiór. Wskutek tych pominieć Rada naruszyła prawo do obrony przysługujące stronie skarżącej, której odmówiono możliwości skutecznego ustosunkowania się do ustaleń Rady, jako że ustalenia te nie zostały stronie skarżącej ujawnione. Ponadto Rada nie wykazała, że pośrednia kontrola strony skarżącej przez NIOC pociągałaby za sobą korzyść gospodarczą dla państwa irańskiego, która byłaby sprzeczna z celem zakwestionowanych decyzji i rozporządzenia. W odniesieniu do podanych powodów umieszczenia strony skarżącej w wykazie strona skarżąca uważa je za niewystarczające lub obciążone oczywistym błędem w ocenie. Ponadto, ogólnie rzecz biorąc, z porównania celów decyzji o umieszczeniu w wykazie i praktycznych skutków tej decyzji dla strony skarżącej wynika, że decyzja jest nieproporcjonalna. Wreszcie Rada naruszyła podstawowe prawo do własności poprzez przyjęcie środków, których proporcjonalności nie można wykazać.